

Vayil Nerthal in Sangam Literature – Cultural Politics

Dr. A. Muthulakshmi, Assistant Professor of Tamil, Arul Anandar College, Karumathur, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-3971-3840>

DOI: 10.5281/zenodo.21791536

Abstract

The Akam poems of the Ettuthokai, one of the earliest corpora of classical Tamil literature, vividly portray various dimensions of love and domestic life. Among these, the poems associated with the Marutham landscape primarily depict the marital relationship between the hero (thalaivan) and heroine (thalaivi), where conjugal harmony is disrupted by the hero's involvement with a courtesan (parathai). These poems generally present the heroine as condemning her husband's infidelity; however, social norms and the patriarchal family structure ultimately compel her to accept him upon his return. Thus, Vayil Marutthal (refusal of reconciliation) becomes an expression of the heroine's emotional anguish, whereas Vayil Nerthal (acceptance of reconciliation) reflects the social pressures imposed upon her. The heroine is portrayed as the stabilising force of the household, whose conduct is constantly scrutinised, while the hero's behaviour remains largely unquestioned by society. Consequently, Vayil Nerthal symbolizes endurance, forgiveness, and accommodation rather than personal choice. This article examines the socio-cultural background and gendered implications underlying the concept of Vayil Nerthal in the Marutham poems.

Keywords: Sangam literature, Oral Tradition, Culture, Politics.

References

- [1] Mathaiyan, Pe. *Sangga Ilakkiyathil Kudumbam*. New Century Book House, 2010.
- [2] Vasagi, Si., and Si. Ayothi. *Panmuga Nokkil Penniya Pathivugal*. New Century Book House, 2007.
- [3] Rajagouthaman. *Paattum Thogaiyum Tholkappiyamum Thamizh Samuga Uruvakkamum*. Thamizhini, 2004.
- [4] Baluchami, E. *Maruthathil Makkal Vazhviyal*. Ulaga Thamilaraichi Nilaiyam, 2011.
- [5] Subbureddiyar, Na. *Agathinai Kolkaigal*. Pari Nilaiyam, 1981.
- [6] Seyapal, Ira., editor. *Agananooru Mulamum Uraiym*. New Century Book House, 2011.
- [7] Balasubramanian, Ku.Ve., editor. *Narrinai Mulamum Uraiym*. New Century Book House, 2011.
- [8] Thakshinamoorthi, A., editor. *Aingurunooru Mulamum Uraiym*. New Century Book House, 2011.
- [9] Nagarasan, Vi., editor. *Kurunthogai Mulamum Uraiym*. New Century Book House, 2011.
- [10] Manickavasagan, Gna. *Paththuppattu (Mulamum Uraiym)*. Uma Pathippagam.
- [11] Manickavasagan, Gna. *Purananooru (Mulamum Uraiym)*. Uma Pathippagam.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியத்தில் வாயில் நேர்தல் – பண்பாட்டு அரசியல்

முனைவர் ஆ. முத்துலட்சுமி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி,

கருமாத்தூர், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-3971-3840>

DOI: 10.5281/zenodo.21791536

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத் தொகையின் அகப்பாடல்களில் காதல் வாழ்வு குறித்த சித்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் மருத நிலப் பாடல்கள் தலைவன், தலைவி இருவரும் மணம் முடித்து இல்லற வாழ்வில் இணைந்திருக்கும் போது அதற்கு இடையூறாக வருவது பரத்தையர் பிரிவாகும். தலைவியானவள் பரத்தமையொழுக்கத்தை கடிந்து கொள்ளும் வகையில்தான் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் சமூகத்தின் நியதி, குடும்ப அமைப்பு ஆகியனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு தலைவி அப்பரத்தமையொழுக்கத்தினைக் கடிந்து கொள்ளும் அதே வேளை தலைவன் வாயில் நேரும் போது அதனை ஏற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான். வாயில் மறுத்தல் என்பது தலைவியின் சினத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும் வாயில் நேர்தல் என்பது சமூகத்தின் நெருக்கடியாகவும் இங்கு வெளிப்படுகிறது. அதாவது குடும்பத்தில் பெண் என்பவள் அச்சாணியாக விளங்குகிறாள். ஆணைப் போல நடந்து கொள்ள முடியாதவளாக இருக்கிறாள். சமூகத்தின் பார்வையில் அவள் நடத்தை கண்காணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆணின் நடத்தையை சந்தேகிக்க மனைவிக்கு மட்டுமே வாய்ப்பிருக்கிறது. சமூகம் அதனைக் கண்டு கொள்ளாது. ஆணின் நடத்தையைப் பற்றிய அலர் தூற்றுதல் என்பது இல்லை. அது ஆணின் ஆளுமையைப் பறைசாற்றும் வகையினது. ஏனெனில் சங்க காலம் என்பது பெண் குடும்ப அமைப்பிற்காகத் தன்னை ஒப்புக் கொடுக்கும் வகையில் கருத்தியல் உருவாக்கம் பெற்ற உடைமைச் சமூகமாக மாற்றம் பெற்றிருந்தது. எனவே வாயில் நேர்தல் என்பது பொறுத்துப் போதல், மன்னித்தல், சகித்துக் கொள்ளுதல் என்பனவாக மாறுகின்றன. பெண்ணுக்கு மட்டுமே இத்தகைய அகப் புற நெருக்கடிகள் தரப்படுகின்றன. கணவனை விட்டு விலக முடியாத நிலையிலும் கணவனை நீண்ட நாட்கள் உடன் சேர்க்காமல் இருக்க முடியாத நிலையிலும்தான் ஆணியச் சமூகம் பெண்ணை வழிநடத்துகிறது. எனவே வாயில் மறுத்தல் மூலம் பெண் தன் சினத்தைக் காட்ட உரிமை பெறும் அதே வேளை வாயில் நேர்தல் மூலம் அதிலிருந்து பின்வாங்குதல்தான் அவளுக்குச் சமூகம் கொடுத்துள்ள நியதியாக இருக்கிறது. வாயில் நேர்தல் குறித்த பாடல்களின் பின்னணியை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்த விழைகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், வாயில் நேர்தல், பண்பாட்டு, அரசியல்.

முன்னுரை

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத் தொகையின் அகப்பாடல்களில் காதல் வாழ்வு குறித்த சித்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் மருத நிலப் பாடல்கள் தலைவன், தலைவி இருவரும் மணம் முடித்து இல்லற வாழ்வில் இணைந்திருக்கும் போது அதற்கு இடையூறாக வருவது பரத்தையர் பிரிவாகும். தலைவியானவள் பரத்தமையொழுக்கத்தை கடிந்து கொள்ளும் வகையில்தான் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் சமூகத்தின் நியதி, குடும்ப அமைப்பு ஆகியனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு தலைவி அப்பரத்தமையொழுக்கத்தினைக் கடிந்து கொள்ளும் அதே வேளை தலைவன் வாயில் நேரும் போது அதனை ஏற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான். வாயில் மறுத்தல் என்பது தலைவியின் சினத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும்

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

வாயில் நேர்தல் என்பது சமூகத்தின் நெருக்கடியாகவும் இங்கு வெளிப்படுகிறது. எனவே வாயில் நேர்தல் என்பது பொறுத்துப் போதல், மன்னித்தல், சகித்துக் கொள்ளுதல் என்பனவாக மாறுகின்றன. பெண்ணுக்கு மட்டுமே இத்தகைய அகப் புற நெருக்கடிகள் தரப்படுகின்றன. வாயில் மறுத்தல் மூலம் பெண் தன் சினத்தைக் காட்ட உரிமை பெறும் அதே வேளை வாயில் நேர்தல் மூலம் அதிலிருந்து பின்வாங்குதல்தான் அவளுக்குச் சமூகம் கொடுத்துள்ள நியதியாக இருக்கிறது. வாயில் நேர்தல் குறித்த பாடல்களின் பின்னணியை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்த விழைகிறது.

குடும்பத்தின் பண்பாட்டு அடையாளமாகப் பெண்

சமூகத்தில் செயல்படும் நிறுவனங்களில் புராதனமானது குடும்பம் ஆகும். குடும்பம் என்னும் நிறுவனம் திருமணத்தால் உருவாகிறது. மணமுறை என்பதில் பல வகை இருக்கின்றன. அதில் தமிழர் மணமுறை என்பது காதல் மணமாகவோ, உடன்போக்கு மணமாகவோ அமையும். அவ்வாறு மணமுடிந்த பின் ஆணும், பெண்ணும் சமூகத்தின் பார்வையில் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதற்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றனர். குடும்பத்தின் முதன்மை நோக்கம் வாரிசைப் பெறுதல்தான்.

சங்க கால நிலவுடைமைக் கூறுகள் வேரூன்றத் தொடங்கிய காலம். எனவே உடைமைப் பாதுகாப்பிற்கான வாரிசுகளான ஆண்மக்களைப் பெறுவதே குடும்பத்தின் குறிப்பாக ஆணின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்துள்ளது. (சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம், ப.126)

எனக் கூறப்படுகிறது. குடும்பத்திற்கான அதாவது ஆணின் வாரிசை பெற வேண்டியவள் பெண் எனவே அவள் நடத்தையானது சமூகத்தின் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டது. ஆனால் ஆண் குடும்ப அமைப்பில் தலைமையானவன். பெண்ணையும் அவள் பெறுகிற குழந்தைகளையும் கட்டிக் காப்பவன். அவனது செயல்பாடுகள் அதாவது பொருளீட்டுதல் போன்றவை குடும்பத்திற்கானவையாக இருக்கின்றன. எனவே வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே எனக் குறுந்தொகை சுட்டுகிறது. மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர் என்றும் கூறுகிறது.

கற்பின் மேன்மையை மையமாகக் கொண்டே பெரும்பான்மை எண்ணிக்கையில் மகளிர்கள் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தாம் பாராட்டப் புகும் பெண்களைக் கற்புடைய மகளிராகச் சித்திரிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். (பன்முக நோக்கில் பெண்ணியப் பதிவுகள், ப. 161)

என்று பெண்ணை புகழுவதற்கு அவர்கள் கற்புடன் இருத்தல் வேண்டும் என்பது சுட்டப்படுகிறது. மேலும்,

திருமணம் பெண்ணிற்குப் புதிய மதிப்புகளையும் புதிய நிலைகளையும் அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவளிடமிருந்து சமுதாயம் புதிய கடமைகளையும் எதிர்பார்க்கிறது. அத்துடன் அவளுக்கான சில குண நலன்களையும் அக்குணங்கள் இல்லாத நிலையில் அவளைச் சமுதாய இழிவுபடுத்துவதையும் சமுதாய வரலாற்று வழி நாம் காண முடிகிறது. (மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், ப. 36)

என்ற கூற்றானது. பெண்ணின் நடத்தையில் எதிர்பார்க்கும் பல நடத்தைகளை ஆணிடம் எதிர்பார்ப்பதில்லை என்பது புலப்படுகிறது. குடும்பத்தின் இயங்குதலுக்கு பெண்ணே முதன்மையாக இருக்கிறாள். அதனால்தான் அவளுக்குக் கூடுதல் சுமையை ஏற்றும் பொருட்டு இல்லாள் என்னும் பெயர் சுட்டப்படுகிறது. இதற்கான ஆண்பால் பெயர் சுட்டப்படுவதில்லை. எனவேதான் ஆண் பரத்தமை மேற்கொண்டாலும் அது அறச் சொல்லாடலுக்குள்ளோ, நடத்தை மாறுபாட்டுக்குள்ளோ வருவதில்லை. செல்வ மிகுதியால் தலைவன் பரத்தையரை நாடிச் செல்கிறான் இவ்வாறு செல்வதால் குடும்பத்திற்கு யாதொரு பிரச்சினையுமில்லை என்பதால் சமூகம் அதைப் பற்றி கவலை கொள்வதில்லை.

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

சங்க கால சமூகத்தில் குடுப்த்தில் கணவனாயிருக்கும் ஆண் குடும்பத்துக்கு வெளியே காமக் கிழத்தி, காதற் பரத்தை முதலான பெயர்களில் பல பெண்களோடு பாலியல் சேர்க்கை கொள்ளுவதிலிருந்து அவனைத் தடுக்கும் வழக்கமோ சட்டமோ கிடையாது. இத்தகைய மீறல்களை அன்றைய சமூகம் பொருட்படுத்தவில்லை. (பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும், ப. 15)

என்ற கூற்றனால் இதனை விளங்கலாம். ஆயினும் அவனது செயல்களின் மீது கடிந்து கொள்ளும் உரிமை மனைவிக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. தன்னுணர்ச்சி பீறிட கணவனைக் கேள்வி கேட்கிறாள். பரத்தையோடே போய்விடுமாறு கோபிக்கிறாள். தலைவனுக்காகப் பேசும் தோழி, விறலி, பாணன் முதலிய வாயில்களை கடுஞ்சொற்களைப் பயன்படுத்தி ஏசுகிறாள். ஆயினும் அதுவரைதான் அவளுக்கு உரிமை தரப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேல் கணவனை நிராகரிக்க உரிமை தரப்படவில்லை.

தேரேறிப் பரத்தையர் சேரிகளை நாடிச் செல்லும் ஒழுக்கமும் மருதப் பாடல்களில் பேசப்படுகின்றன. இங்கு தலைவியானவர் தம் கணவனின் பரத்தையொழுக்கத்தை அறிந்தும் வெகுண்டெழாமல் ஊடுவதோடு அமைதியாகி விடுகிறாள். (மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், ப. 11)

என்பதற்கிணங்க தலைவியானவள் குடும்பத்தின் நன்மை கருதி கணவனை எதிர்ப்பதில் இருந்து பின் வாங்குகிறாள் என்பதைக் காணமுடிகிறது. குடும்பத்தின் இயங்குவதற்கு கணவனின் செயல்களைப் பொருத்துக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்படுகிறாள். அதை மீறி அவள் கணவனை விட்டுப் பிரிந்தால் அவள் கடும் துன்பத்திற்கு ஆளாக நேரிடும் என மிரட்டப்படுகிறாள்.

பரத்தமை தாங்கலோ இலன் என வறிதுநீ
புலத்தல் ஒல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை
அது புலந்து உறைதல் வல்லியோரே
செய்யோன் நீங்க சில்பதம் கொழித்து
தாம்அட்டு உண்டு தமிழர் ஆகி
தேமொழிப் புதல்வர் திரங்கு முலை சுவைப்ப
வைகுநர் ஆகுறல் அறிந்தும்
அறியார் அம்ம அஃது உடலுமோரே (அகம்., பா. 316)

என்னும் பாடலடிகளில் கணவன் என்பவன் தேரேறி பரத்தையரை நாடிச் செல்லத்தான் செய்வான். அவன் அந்தப் பெண்களை நாடிச் செல்வது இயல்புதான். அதற்கான அவனிடம் முரண்படாதே. அவ்வாறு கணவனை முரண்பட்டு பிரிந்தால் என்னாகும் என்பதைப் பற்றித் தோழி தலைவிக்கு அறிவுறுத்துகிறாள். கணவனிடம் பிணக்கு கொண்டாயானால் இல்லத்தில் திருமகள் விடைபெற்றுக் கொள்வாள். தான் சமைத்த உணவைத் தானே தனியாக உண்ண வேண்டும். மழலை மொழி பேசும் மகன் பால் வற்றிய முலையைச் சுவைத்துக் கொண்டிருப்பான். இப்படித்தான் வாழ வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே கணவனுடன் மாறுபட்டு நடந்து கொள்ளாதே என்பதாக அமைகிறது. எனவே, வாயில் மறுத்தவள். சினத்தின் பொருட்டு ஊடல் உவகை தரும் என்னும் சொல்லாடல் மூலம் வாயில் நேர்கிறாள். இப்படித்தான் பெண்ணின் முடக்கப்பட்ட தன்னிலை சங்க இலக்கியம் முழுவதும் மட்டுமின்றி இன்றைய சூழலிலும் காணப்படுகிறது. பரத்தையைக் கடுமையாகப் பேசும் தலைவி பின்னர் அவளைத் தன் மகனுக்குத் தாயென பாராட்டும் நிலைக்கு வருகிறாள் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

தெருவில் சிறுதேர் ஓட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஆசை மகனை அவன் தனியனாய் நிற்கும் நேரம் பார்த்து என் உயிரே வருக எனத் தூக்கித் தன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டாள் பரத்தை. காரணம் அவன் ஒப்பீட்டளவில் தன் கனவுக்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

காதலன் போலவே இருந்தான் என்பதர். இதைத் தூரத்தே நின்று கண்ணுற்ற தலைவி தலைவனின் மனைவி துணுக்குறவில்லை. கோபம் கொள்ளவில்லை. மாறாக பரத்தையை ஆரத் தழுவி அவள் பேசுகிறாள் குற்றமற்ற இளைய மகளே ஏன் மயங்கினை இவனுக்கு நீயும் ஒரு தாயில்லையோ என்று... (மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், ப. 69)

என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவி தன் கணவன் பரத்தையிடம் செல்வதைக் கண்டிக்க இயலாது. அதற்காக அவனை விட்டுப் பிரிய முடியாது. மேலும் அப்பரத்தையையே தன் மகனுக்கு தாயும் ஆவாள் எனக் கூறும் நிலைக்கு ஆளாகிறாள். இவ்வாறு தலைவி மாறுவதற்குக் காரணம் சமூக அமைப்பு ஆணின் வழி நின்றலே ஆகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் வாயில் நேர்தல் பாடல்களின் அரசியல்

கணவனின் பரத்தமைச் செயல்பாட்டை பரத்தையொழுக்கம் என்று கூறுவதே வன்மையானது ஆகும். பரத்தமை தீமையென்றால் அதை ஒழுங்கென்று கொள்வது இயலாது. ஒழுக்கத்தை மீறிய செயல்தானே பரத்தமை. பெண் பாலியல் நடத்தைகளில் குடும்பத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பெண்ணைத்தான் பரத்தையர் என்று அழைக்கின்றனர். வாயில் என்பது வீட்டின் வாசற்படியைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். வீட்டிற்குள் அனுமதித்தல்தான் வாயில் நேர்தல் என சொல்லாடல் பெறுகிறது. வீட்டிற்கு அனுமதிக்காத நிலை வாயில் மறுத்தல் எனப்படுகிறது. வாயில்களாக பன்னிருவர் தொல்காப்பியத்தில் சுட்டப்படுகின்றனர். இவர்களின் பணி தலைவியை தலைவனுக்கு இயைபு வாழ்ச் செய்வதே என்றால் அது மிகையன்று.

வாயில்கள் கூற்று நிகழ்த்துவதில் சில வரையறைகள் உள்ளன. பெரும்பாலும்

வாயில்கள் தலைவன் தலைவயரிருவரும் மனமகிழ்ச் சொல் நிகழ்த்துதலையே நோக்கமுடையவராயிருப்பர். (அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப. 236)

என்று இதனைக் கூறுகிறார். நா.சுப்புரெட்டியார். அதாவது தலைவனையும் தலைவினையும் மகிழ்ச்சியாக வாழச் செய்வதற்காகவே கூற்று நிகழ்த்துவர் எனப்படுகிறது. இதில் தலைவியை ஆற்றுப்படுத்தி கணவன் இன்றி பெண் தனியாக வாழ முடியாது என்று கூறி வாயில் நேர்வதையே வலியுறுத்தும் பாடல்களே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன.

பரத்தையுடன் தொடர்பாயிருந்த தலைவன் வீட்டிற்கு வராமல் இருந்தான். தேரில் ஒருமுறை செல்லும் போது அந்தப் பாதையில் அவனுடைய மகன் ஓடினான். அவனைக் கண்டதும் தேரை நிறுத்தி மகனை தூக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்றான். தலைவி அவனைக் கண்டதும் மகன்தான் அவனைப் படாதபாடு படுத்திவிட்டான் என்று மகனை கோலெடுத்து அடிக்கப் போனாள். அவளை தலைவன் கட்டிக் கொண்டான். இனி பரத்தை வீட்டிற்குச் செல்லமாட்டேன் என்று உறுதி கொண்டான் என்று மகிழ்கிறாள். தலைவன் தன் மகனைக் கொண்டு தலைவியைச் சேர்ந்து விடுகிறான். பரத்தை நாடிச் செல்லாத தலைவனைப் புகழ்கிறாள் என்பதை,

பழங் கணோட்டமும் நலிய,

அழுங்கினன்அல்லனோ, அயர்ந்த தன் மணனே. (அகம்., பா. 66)

என்னும் பாடலடியில் தலைவியின் மகிழ்ச்சி கூறப்படுகிறது. தலைவன் தன் மகவைக் கொண்டு தலைவியின் வாயில் நேர்தலை சாதித்துக் கொண்டான் என்பதைக் காணமுடிகிறது. இதுதான் உடைமைப் பண்பின் விளைவு ஆகும்.

கூன் முள் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழன்ற,

மீன் முள் அன்ன, வெண் கால் மா மலர்

பொய்தல் மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்

அவ் வயல் நண்ணிய வளம் கேழ் ஊரனைப்

புலத்தல் கூடுமோ தோழி! அல்கல் (அகம்., பா. 26)

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

என்னும் பாடலடிகளில் ஊரனின் நிலவளம் சுட்டப்பட்டு அங்கு பெண்கள் மலர்களை பிடுங்கி வைத்துக் கொள்வர். அத்தகையவரோட ஊடல் கொள்ள இயலுமா என்று கூறுகிறாள் தலைவி. அதாவது கணவனோடு ஊடல் கொள்வது வீண் என்று கூறுவதாக அமைகிறது.

பழனப் பாகல் முயிறு மூசு குடம்பை,

கழனி எருமை, கதிரோடு மயக்கும்

பூக் கஞல் ஊரன் மகள், இவள்;

நோய்க்கு மருந்து ஆகிய பணைத் தோளோளே. (ஐங்., பா. 99)

என்ற ஐங்குறுநாற்றின் பாடலானது பழனப் பாகையைத் தின்னும் எருமை மாட்டிற்குத் தலைவன் ஒப்பிடப்படுகிறான். அவனது பரத்தமையிலிருந்து விலகி அவனது காம நோயைத் தீர்க்கும் தோளைக் கொண்டவள் என் தலைவி என்று கூறுவதாக அமைகிறது. தலைவியுடன் ஊடல் தீர்ந்து வாயில் நேர்ந்த தன்மை இங்கு கூறப்படுகிறது.

அம்ம வாழி, தோழி! யான் இன்று,

அறனிலாளற் கண்ட பொழுதில்,

சினவுவென் தகைக்குவென் சென்றனென்

பின் நினைந்து இரங்கிப்பெயர்த்தந்தேனே (ஐங்., பா. 118)

என்ற பாடலில் அறமற்று பரத்தையர் வீட்டிற்குச் சென்ற தலைவனைப் பார்த்து கோபத்து பேசப் போனதாகவும் ஆனால் அவனைப் பார்த்ததும் பழைய நினைவுகளால் அவன் மேல் இரங்கி பேசாமல் வந்ததாகவும் கூறுகிறாள் தலைவி.

அது நீர்வளம் மிக்க ஊர்.

அந்த ஊர் போலத் தழைத்த என் கூந்தலில்

சூடிய பூக்களை வாடச்செய்த பகைவன் நீ.

அதனை நான் மறக்கமாட்டேன் (நற்., பா. 260)

என்னும் பாடலடிகளில் தலைவி தன் தலையில் கூடிய பூவினை வாடச் செய்த பகைவன் நீ என்று பரத்தையிடம் சென்று வந்த தலைவனோடு ஊடுகிறாள் எனக் கூறப்படுகிறது.

அன்னாய் இவனோர் இளமா ணாக்கன்

தன்னூர் மன்றத் தென்னன் கொல்லோ

இரந்தா ணிரம்பா மேனியொடு

விருந்தின் ஊரும் பெருஞ்செம் மலனே. (குறுந்., பா. 33)

என்னும் பாடலில் தலைவனுக்காகத் தலைவியிடம் வாயிலாக வந்த பாணன் சொல் வன்மையில் தேர்ச்சி மிக்கவன். அவனது சொற்களை ஏற்று தலைவனை வாயில் நேர்கிறாள். வாயிலாக வந்த பாணனுக்கு விருந்து வைக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறாள்.

வாயில் நேர்தல் என்பது தலைவியை சமாதானப்படுத்தும் முயற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் சங்க காலச் சமூகத்தில் ஆணின் நடத்தைகளுக்கு எவ்வித அறத் தடையும் விதிப்பதில்லை. குடும்பத்தின் அச்சாணியாக பெண்ணை வைத்திருப்பதன் பொருட்டு ஆணுக்குக் கட்டற்ற சதந்திரத்தையும் பெண்ணுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையையும் கொடுப்பதாகவே அமைகிறது. இதனை,

தலைவனின் பரத்தமையைப் பொறுத்துக் கொள்ளம் நிலையே சங்கப் பாடல்களில் பெரிதும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆணை நம்பியே வாழ வேண்டிய பெண்டிரின் பொருளாதாரச் சார்பு நிலையை வெளிப்படுத்துவதோடு ஆண் இன்னாதன பலவற்றைச் செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியதே பெண்டிர் கடமையும் மனப்பாங்கும் என்பதை வலியுறுத்தவும் செய்கிறது. (சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம், ப. 138)

என்ற கூற்றினால் இதனை நன்குணரலாம். பெண்கள் சங்க காலத்திலும் தற்காலத்திலும் கூட ஆணின் தயவை நாடியே வாழ வேண்டியவர்கள் ஆதலால் உடைமைச் சமூகத்திற்கான

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

விழுமியங்களைக் கடைபிடிக்க வேண்டியவர்களாகவும் ஆணின் செயல்களைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுணர முடிகிறது.

முடிவுரை

சங்க காலத்தியச் சூழல் என்பது உடைமையின்பாற்பட்ட விழுமியங்களைக் கொண்டதாகச் சுட்டப்படுகிறது. ஆணின் நடத்தை கண்டு கொள்ளப்படாத நிலையில் பெண்ணின் நடத்தை கண்காணிக்கப்படுகிறது. இல்லால் என்ற சொல்லால் ஒரு பெண் குடும்பத்திற்குரியவளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறாள். ஆனால் ஓர் ஆண் அவ்வாற அடையாளம் பெறுவதில்லை. எனென்றால் அவன் குடும்பத்தைக் கடந்தும் உறவுகளை மேற்கொள்கிறான். என்றாலும் குடும்பத்தின் ஆதார சுருதியாக ஆண் இருக்கிறான். அவனது வாரிசுரிமையே குடும்பத்தில் தொடர்கிறது. எனவே பெண் மட்டுமே கண்காணிப்பு வளையத்திற்குள் இருக்கிறாள். பரத்தயர் நாட்டம் கொண்ட தலைவன் மேல் சமூகம் எவ்வித அறத் தடைகளையும் விதிப்பதில்லை. மனைவியான தலைவி மட்டும் அவன் மேல் சிறிது கோபம் கொள்ள முடியும். அதற்கு மேல் அவள் அவனை எதவும் செய்ய முடியாது. வாயில் மறுத்தல் என்பது பெண்ணின் சினமாகக் கருதப்படுவது போல வாயில் நேர்தல் என்பது சமூகத்தின் பார்வையில் பெண் குடும்பத்தினை நடத்த வேண்டியவன். கணவனின்றி வாழும் வகை அறியாதவள். அப்படி கணவனை தவிர்த்தால் அவள் உணவுக்குக் கூட மிகுந்த சிரமங்களை அடைய நேரிடும் தற்சார்பற்றவள் என்பதால் ஆணின் பரத்தையர் நாட்டத்தை சகித்துக் கொள்ளவே சமூகம் நிர்ப்பந்திக்கிறது. தோழி முதலான வாயில்களின் அறிவுறுத்தல்கள் கணவனைப் பகைத்துக் கொள்ளாதே என்பதாக இருக்கிறது.

குறிப்புகள்

- [1] பெ.மாதையன். சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2010.
- [2] சி.வாசகி, சி.அயோத்தி. பன்முக நோக்கில் பெண்ணியப் பதிவுகள். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [3] ராஜ்கௌதமன். பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும். தமிழினி, சென்னை, 2004.
- [4] எ.பாலுச்சாமி. மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2011.
- [5] ந.சுப்புரெட்டியார். அகத்திணைக் கொள்கைகள். பாரி நிலையம், சென்னை, 1981.
- [6] இரா.செயபால் (உ.ஆ). அகநானூறு மூலமும் உரையும். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- [7] கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ). நற்றிணை மூலமும் உரையும். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- [8] அ.தட்சிணாமூர்த்தி (உ.ஆ). ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- [9] வி.நாகராசன் (உ.ஆ). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2011.
- [10] ஞா. மாணிக்கவாசகன். பத்துப்பாட்டு (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- [11] ஞா. மாணிக்கவாசகன். புறநானூறு (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>